NORAKSTS

Lieta Nr.A420685810
Lietv. Nr.00536-12/15

**S P R I E D U M S**
*L a t v i j a s  t a u t a s  v ā r d ā*

Rīgā 2012.gada 20.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Reitupe,

piedaloties pieteicējam *U.B.* un atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes – Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *U.B.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 1.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/1072 atcelšanu.

**A p r a k s t o š ā  d a ļ a**

[1] 2010.gada 6.maija administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā Nr.D57 108179244 (turpmāk arī – protokollēmums) konstatēts, ka 2010.gada 6.maijā plkst.16.10 transportlīdzeklis Volkswagen, valsts reģistrācijas numura zīme */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai bez noteikta parauga atļaujas */ielas nosaukums/*, Rīgā pie */adrese/* – vietā, kas apzīmēta ar 842.papildzīmi, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 4. un 307.26.punkta prasības.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.$^{10}$panta septīto daļu transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatradās notikuma vietā, piemērots naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 1.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/1072 (turpmāk arī – Lēmums), izskatot transportlīdzekļa vadītāja *U.B.* apstrīdēšanas iesniegumu, protokollēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka pārkāpuma faktu pierāda protokollēmums, kā arī pārkāpuma vietā un laikā uzņemtās fotogrāfijas.

Transportlīdzeklis bija novietots vietā, kas apzīmēta ar 532.ceļa zīmi „Stāvvieta", 823.papildzīmi „Darbības laiks" un 842.papildzīmi „Tikai ar */izglītības iestāde/* atļaujām". Transportlīdzeklī nebija redzamā vietā novietota derīga atļauja.

Par šo pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs, līdz ar to nav nepieciešams pamatot konkrētā soda piemērošanu.

[3] Pieteicējs *U.B.* (turpmāk arī – pieteicējs) nepiekrīt Lēmumam un lūdz to atcelt. Pieteikumā norādīts, ka transportlīdzeklim ir */izglītības iestāde/* direktores parakstīta atļauja

Nr.47/10, kura atļauj novietot transportlīdzekli stāvēšanai protokollēmumā norādītajā vietā. Atļaujā nav norādīts, ka tā jānovieto redzamā vietā automašīnas logā. Protokollēmuma sastādīšanas brīdī atļauja atradās automašīnā.

[4] Atbildētāja – Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidrojumā norādīts, ka no pārkāpuma vietā uzņemtajām fotogrāfijām redzams, ka atļauja pieteicēja transportlīdzeklī nebija novietota redzamā vietā.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē pieteikumu uzturēja. Paskaidroja, ka strādā */izglītības iestāde/*. 2010.gada 6.maijā iebraucis stāvvietā un uz automašīnas loga uzlicis caurlaidi, kura acīmredzot nokrita uz grīdas un tādēļ policijas darbinieki to nepamanīja. Pieteicējs vainu atzīst un pieļauto pārkāpumu nožēlo.

[6] Atbildētājas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītiem motīviem.

## **M o t ī v u d a ļ a**

[7] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, uzklausījusi tiesas sēdē procesa dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka lietā piemērojams LAPK 21.pants.

[8] LAPK 9.panta pirmā daļa *(šeit un turpmāk materiālās tiesību normas redakcijā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi)* noteic, ka *par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība*.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā*.

Saskaņā ar šā panta otro daļu, panta pirmajā daļā minētos faktus cita starpā konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (foto, video).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, sastādītie ziņojumi, citi dokumenti, kā arī videoieraksti.

[10] Izskatāmajā gadījumā pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.$^{10}$panta septīto daļu, kas noteic, ka par 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 20 latu apmērā.

CSN 307.26.apakšpunkts tostarp noteic, ka 842.papildzīme „Pārējā papildinformācija" norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja)).

Tātad 842.papildzīme var ierobežot 532.ceļa zīmes darbību, paredzot, ka šīs zīmes darbības zonā stāvēšanai novietojami tikai tādi transportlīdzekļi, kuriem piešķirta speciāla atļauja.

[11] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējam ir izsniegta */izglītības iestāde/* atļauja Nr.47/10 transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai Rīgā pie */adrese/* (*lietas 12. – 13.lapa*). Tāpat lietā nav strīda, ka protokollēmumā norādītajā laikā un vietā transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, taču automobiļa salonā pie priekšējā stikla neatradās noteikta parauga atļauja, līdz ar to pieteicēja darbībās ir konstatējams LAPK 149.$^{10}$panta septītajā daļā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums var tikt atzīst par maznozīmīgu.

[12] LAPK 21.panta pirmā daļa paredz, *ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu*, savukārt minētā panta otrā daļa paredz, ka *ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu (tiesību norma spēkā esošajā redakcijā).*

Tādējādi pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja ir konstatējami šādi priekšnosacījumi: 1) pārkāpums izdarīts ceļu satiksmē; 2) par to paredzētais naudas sods nepārsniedz Ls 30; 3) pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Taču, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Proti, iestādei un tiesai ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Izvērtējot lietas materiālus to savstarpēja kopsakarā, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējami LAPK 21.pantā minētie priekšnosacījumi un pieteicēja izdarītais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ņemot vērā pārkāpuma raksturu (pārkāpums ceļu satiksmē (apstāšanās un stāvēšanas noteikumi), kurš nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai), pieteicēja personību (ziņu par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības un sodīšanu lietā nav, CSDD pārkāpumu uzskaites sistēmā soda punkti nav reģistrēti), vainas pakāpi (neuzmanība), mantisko stāvokli, kā arī atbildību mīkstinošos apstākļus saskaņā ar LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktu (pieteicējs vainu atzīst un izdarīto nožēlo) un otro daļu (pārkāpums nav radījis apdraudējumu satiksmes drošībai).

Apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu tiesa nekonstatē.

Ievērojot minēto, tiesa pieteicēja izdarīto pārkāpumu atzīst par maznozīmīgu, savukārt naudas soda piemērošana konstatētajos faktiskajos lietas apstākļos tiesas ieskatā nesasniedz soda mērķi.

Līdz ar to pieteicējs saskaņā ar LAPK 21.pantu ir atbrīvojams no LAPK 149.$^{10}$panta septītajā daļā noteiktās administratīvās atbildības pārkāpuma mazsvarīguma dēļ, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

**R e z o l u t ī v ā  d a ļ a**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

**n o s p r i e d a :**

***apmierināt*** *U.B.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumu.

***Atbrīvot*** *U.B.* no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{10}$panta septītajā daļā noteiktās administratīvās atbildības (administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.D57 108179244) pārkāpuma mazsvarīguma dēļ, un par minēto pārkāpumu aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 20.jūnijā.

Tiesnese *(paraksts)* A.Reitupe

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese A.Reitupe
Rīgā 2012.gada 20.jūnijā